„…ta Lwowska“ z dodatkiem urzędowym wychodzi codziennie o 3ciej godzinie po południu, z wyjątkiem świąt uroczystych i niedzieli.

Prenumerata wynosi z przesyłką pocztową na rok cały 16 złr., na kwartał 4 złr., na miesiąc 1 złr. 35 c. Miejscowa na rok 12 zł. na kwartał 3 złr., na miesiąc 1 złr.

GAZETA LWOWSKA.

Za inseraty i artykuły nadesłane od jednego wiersza: pierwszy raz 6 c., drugi i trzeci po 5 c. Należytość stęplowa od każdej inseraty 30 c.

Przesyłki (franco) odbiera Administracya Gazety Lwowskiej. Numer pojedynczy w Expedycyi Gazety (Ulica Wałowa Nr. 370) 5 c.

Reklamacye wolne od opłaty pocztowej.

Nr. 221. Środa 28. Września 1870. Rok wydania 60.

Od Administracyi!

Zaproszenie do przedpłaty na „Gazetę Lwowską“ wraz z Dziennikiem urzędowym.

Przedpłata wynosi:

w miejscu:

ćwierćrocznie . . . . . 3 złr.

miesięcznie . . . . . . 1 złr.

z przesyłką pocztową:

ćwierćrocznie . . . . . 4 złr.

miesięcznie . . . . . . 1 złr. 35 c.

Prenumerować można: ulica Wałowa Nr. 370: ćwierćrocznie: od 1. stycznia — 1. kwietnia — 1. lipca i 1. października, każdego roku, miesięcznie: od 1. każdego miesiąca.

Przedpłatę (franco) najdogodniej przesyłać przekazem pocztowym, a ktoby sobie życzył otrzymać kwit, — raczy nadesłać 12 c. na stempel i list.

Część nieurzędowa.

Wyciąg z protokołów posiedzeń Wydziału krajowego

od 15. czerwca do 15. września 1870.

Wydział krajowy przyjął do wiadomości doniesienie komitetu galicyjskiego towarzystwa gospodarczego, że komitet Towarzystwa w skutek udzielonej przez p. ministra rolnictwa subwencyi 600 złr. na kurs rolnictwa dla nauczycieli ludowych, wygotował program i ogłosił konkurs, oraz zamierzył do przeprowadzenia tej sprawy złożyć komisyę z 5ciu członków, mianowicie: z dyrektora szkoły dublańskiej, z 2 delegatów Towarzystwa gospodarskiego, z delegata Towarzystwa pedagogicznego i delegata Wydziału krajowego. Delegatem swoim zamianował Wydział krajowy W. Cezara Hallera.

Na rekurs Tadeusza Swistunia mieszkańca Torek zniósł Wydział krajowy orzeczenie Wydziału powiatowego w Sokalu, zatwierdzające postępowanie zwierzchności gminnej w Torkach względem przymusowego ściągnięcia opłaty 10 złr. w. a. za nadanie rekurentowi prawa przynależności do pomienionej gminy.

Wydział krajowy objawił c. k. Namiestnictwu zdanie swoje, iż przepis zawarty w §. 35 ustępie 1 ordynacyi wyborczej dla gmin, nie może być w ten sposób rozumianym, jakoby radny mieszkający nie na obszarze gminy, lecz na obszarze dworskim, który z tą gminą pewną całość stanowi, był przezto pozbawionym obieralności na członka Zwierzchności gminnej. Zarazem zastrzegł Wydział krajowy, iż interpretacya tej ustawy należy do ustawodawstwa krajowego, zatem do Sejmu i do korony.

W skutek oferty p. Wincentego Wasilewskiego, pragnącego wynająć budynek browarniany w Winnikach na garbarnię na lat 20 i w skutek planu przedłożonego przez leśniczego dóbr funduszowych, aby tenże budynek przerobić na dom dla robotników fabryki tytoniu, uchwalił Wydział krajowy postarać się u Wys. Sejmu o pozwolenie sprzedaży realności do dóbr funduszowych Winniki należących.

Wydział krajowy zniósł orzeczenie Wydziału powiatowego w Buczaczu, odmawiając gminie manasterzyckiej prawa pobierania dodatków gminnych z realności nabytych przez właściciela obszaru dworskiego w obrębie gminy z powodu, że według §. 87 ust. gm. Wydział powiatowy nie ma kompetencyi do orzekania w tej sprawie.

Wydział krajowy zatwierdził orzeczenie Wydziału powiatowego w Wadowicach, którem naczelnik Zwierzchności gminnej w Spytkowicach za niedbałe wykonywanie przepisów o czeladzi służebnej na karę 5 złr. skazanym został.

W sprawie portoryum pocztowego, które Wydziały powiatowe od swych pism opłacają, udał się Wydział krajowy do c. k. Namiestnictwa, ażeby w drodze ustawodawczej wyjednało uwolnienie od tej opłaty dla Wydziałów powiatowych.

Wydział krajowy zniósł uchwałę rady gminnej Czerlańskiej, mocą której przeznaczyła gmina kwotę 1150 złr. 55 c. w. a. przyznaną sobie za zmienione służebnictwa, na budowę cerkwi z powodu, że kapitał pomieniony stanowi dobro gminy, którego gminie naruszać nie wolno, a budowa cerkwi według przepisów ustawy o konkurencyi kościelnej dokonaną być powinna.

Wydział krajowy przyjął do wiadomości postanowienie c. k. ministerstwa, mocą którego w drodze rekursu zatwierdzoną została uchwała Zwierzchności gminnej w Jarosławiu, rozdzielająca majątek gminy przy sporządzaniu inwentarza na 3 części, mianowicie: na część czysto chrześciańską, czysto żydowską i wspólną.

Wydział krajowy zniósł uchwałę rady gminnej Jasielskiej, skazującą jednego z mieszczan tamtejszych za niemoralne życie domowe na karę pieniężną.

Wydział krajowy zniósł orzeczenie Wydziału powiatowego Zbaraskiego, który Zwierzchności gminnej Zbaraskiej zaprzeczył prawa darowania kary, na jaką jeden z mieszczan tamecznych w skutek procesu z gminą skazany został.

Wydział krajowy udzielił subwencyi w kwocie 500 złr. szkole tkackiej w Bielsku, z powodu, że do pomienionej szkoły bardzo wielu mieszkańców Galicyi uczęszcza.

Wydział krajowy udzielił dwukrotnie subwencyi, najpierw w kwocie 200 złr. później 500 złr. panu Michałowi Józefowi Konstantynowiczowi, nauczycielowi czytania i pisania dorosłych, w celu poparcia jego usiłowań szerzenia oświaty.

Na restauracyę budowli i pomników historycznych w Galicyi wschodniej, zaasygnował Wydział krajowy do rąk c. k. konserwatora Wgo Mieczysława Potockiego kwotę 1600 złr. w. w.

Na restauracyę kościółka św. Jana we Lwowie odmówił Wydział krajowy subwencyi, z powodu, że kościół ten, zabytek zeszłego stulecia, stojący tylko na miejscu najdawniejszej świątyni lwowskiej, posiada swój własny majątek pod zarządem kapituły lwowskiej, która ma obowiązek utrzymywać kościół w dobrym stanie. Wreszcie zaasygnował Wydział krajowy 4500 złr. na restauracyę kaplicy św. Krzyża na Wawelu na ręce konserwatora Wgo Pawła Popiela.

Wydział krajowy zatwierdził uchwałę rady administracyjnej zakładu hr. Skarbka, mocą której przyjęto ofertę p. Wiktora Wołodkowicza na dzierżawę dóbr Brzodowce. Oferent bierze pomienione dobra w 9letnią dzierżawę za rocznym czynszem 13.500 złr. w. a. a oprócz tego zobowiązał się tytułem porękawicznego złożyć na rzecz fundacyi hr. Skarbka kwotę 4500 złr. w 9razowych ratach półrocznych z góry.

Wydział krajowy przyjął do wiadomości doniesienie, c. k. Namiestnictwa o reskrypcie ministerstwa wyznań i oświecenia z dnia 5. czerwca b. r., że w obec stanowiska szkolnej Rady krajowej jako władzy c k. Ministerstwu podporządkowanej uchwała Sejmu galicyjskiego o wnioskach rządowych, odnoszących się do wykonania państwowej ustawy o szkołach ludowych, dopóty nie może być wykonaną, dopóki dotyczące szkolne ustawy państwowe nie zostaną zmienione, a względnie dopóki takowe dla Galicyi nie zostaną zniesione.

(Ciąg dalszy nastąpi.)

Lwów, 28. września.

Na porządku dziennym wczorajszego posiedzenia Izby deputowanych Rady państwa stał wniosek deputowanego Pascotiniego względem wyboru komisyi adresowej. Według doniesień telegraficznych rozprawy nad wnioskiem tym odroczono gdyż przyjęty został 68 głosami przeciw 66 wniosek dr. Rechbauera żądający odroczenia dyskusyi nad wnioskiem tym dotąd, dopóki nie odbędzie się dyskusya nad jego (Rechbauera) wnioskiem względem odroczenia posiedzeń Rady państwa aż do przybycia deputowanych królestwa Czeskiego.

Wczoraj w nocy otrzymaliśmy telegram donoszący, że posiedzenie Izby deputowanych odbędzie się we czwartek. Na porządku dziennym stoi wniosek dr. Rechbauera względem odroczenia posiedzeń aż do przybycia deputowanych królestwa Czeskiego.

Berlin. Telegramy doniosły o dwóch okólnikach hr. Bismarcka rozesłanych w jednakowem brzmieniu na ręce pełnomocników Związku północno-niemieckiego do kilku neutralnych rządów. Podajemy oba okólniki w dosłownym przekładzie:

Rheims, 13. września 1870.

Wskutek błędnych zapatrywań się na stosunek nasz do Francyi, które nas nawet z stron przyjaźnych dochodzą, widzę się spowodowanym objawić poniżej w tym względzie zdanie JKMości, podzielane również przez sprzymierzone rządy niemieckie.

Uważaliśmy zrazu plebiscyt i zadowalniający stan rzeczy we Francyi, jaki po nim nastąpił, za dostateczną rękojmię pokoju i za wyraz pokojowego usposobienia francuskiego narodu. Ostatnie wypadki inaczej nas przekonały, a przynajmniej wykazały, jak zmiennem jest usposobienie francuskiego narodu. Jednozgodna prawie większość reprezentantów narodu, senatu i organów prasy domagała się zaborczej wojny przeciw nam tak jawnie i stanowczo, iż nieliczni przyjaciele pokoju nie śmieli stawić oporu, a cesarz Napoleon, zwierzając się JKMości, zapewne nie rozminął się z prawdą, jeśli do dzisiaj dnia utrzymuje, iż prąd publicznej opinii zniewolił go do wypowiedzenia wojny.

W obec tego faktu nie możemy szukać żadnych gwarancyi w usposobieniu francuskich umysłów. Nie możemy się łudzić, iż wskutek tej wojny trzeba nam będzie przygotować się znowu na rychły napad ze strony Francyi a nie na stały pokój, i to zupełnie niezależnie od warunków, jakiebyśmy Francyi postawić mogli. Już samej klęski i naszego zwycięzkiego odparcia zuchwałej napaści nie przebaczy nam nigdy naród francuski. Gdybyśmy teraz cofnęli się z Francyi, bez żadnego wynagrodzenia terytoryalnego, bez żadnych kontrybucyi i wszelkich innych korzyści, unosząc ze sobą tylko sławę broni naszej, to pozostałaby jednak w francuskim narodzie ta sama nienawiść i to samo pragnienie zemsty z powodu upokorzonej dumy i żądzy panowania i oczekiwałby on tylko stosownej pory, aby te uczucia poprzeć czynem. Nie dla tego, iżbyśmy powątpiewali o sprawiedliwości naszej, ani też z obawy, iż nie mielibyśmy sił dostatecznych, wstrzymaliśmy się w roku 1867 od grożącej nam już wtedy wojny, lecz uczyniliśmy to dla tego, ponieważ obawialiśmy się przez zwycięstwa nasze rozbudzić owe namiętności i rozpocząć erę wzajemnego rozjątrzenia i nieustannych wojen, podczas gdy spodziewaliśmy się, iż przez dłuższe trwanie i staranne utrzymywanie obu narodów w pokojowych stosunkach zdołamy utrwalić erę pokoju i wspólnego dobrobytu. Teraz zaś, gdy nas zniewolono do wojny, której stanowczo się opieraliśmy, powinniśmy się starać, abyśmy otrzymali w celu naszej obrony przeciw najbliższej napaści Francuzów lepsze rękojmie od rękojmi ich przychylności.

Rękojmie, których po roku 1815 przeciw tym samym francuskim zachciankom i w celu utrwalenia

pokoju w Europie szukano w świętem przymierzu i w innych urządzeniach, poczynionym w interesie Europy, utraciły z ubiegiem czasu skuteczność i znaczenie swoje; tak iż Niemcy same musiały ostatecznie o własnych siłach i środkach bronić się przeciwko Francyi. Nie można wymagać, aby naród niemiecki miał robić i nadal podobne dzisiejszym wysilenia; i dla tego jesteśmy zniewoleni domagać się materyalnych rękojmi i zabezpieczenia Niemiec przeciwko przyszłym napaściom ze strony Francyi, rękojmi, które zapewniają zarazem pokój Europy, któremu nic ze strony Niemiec nie zagraża. Rękojmi tych powinniśmy domagać się nie od przemijającego rządu Francyi, lecz od samego francuskiego narodu, który okazał, iż pod każdym rządem gotów jest rozpocząć wojnę przeciw nam, jak o tem świadczy cały szereg zaczepnych wojen, prowadzonych już od wieków przez Francyę przeciwko Niemcom.

W żądaniach naszych przy zawarciu pokoju możemy zatem zmierzać jedynie do tego, aby utrudnić Francyi możliwość napaści na niemiecką a mianowicie na bezbronną południowo-niemiecką granicę, co można osiągnąć przez to, iż granicę a z nią razem punkty wyjścia napaści francuskich głębiej posuniemy i twierdze, któremi nam Francya zagraża, jako obronne baszty odporne dla Niemiec zatrzymamy.

Zechciej Wasza.... w razie żądania objaśnień, wyrazić się w tym sensie.

v. Bismarck.

Meaux, 16. września 1870.

Znaną wam jest odezwa, którą wystosował Juliusz Favre w imieniu teraźniejszej władzy naczelnej Paryża, która się sama Gouvernement de la défense nationale nazwała, do reprezentantów Francyi za granicą.

Równocześnie doszła mnie wiadomość, że pan Thiers podjął się poufnej misyi do kilku zagranicznych dworów i winienem spodziewać się, że zadaniem jego będzie z jednej strony obudzić wiarę w tendencye pokojowe teraźniejszego rządu paryzkiego, a z drugiej wyjednać interwencyę neutralnych państw w celu zawarcia pokoju, któryby pozbawił Niemcy owoców ich zwycięstwa i zapobiegł przyjęciu takiej podstawy pokojowej, któraby zawierała w sobie utrudnienie przyszłej napaści Francyi na Niemcy.

W szczerość zamiarów teraźniejszego rządu paryskiego, ażeby wojnie koniec położyć, nie uwierzymy dopóty, dopóki rząd ten nie przestanie wewnątrz kraju podżegać swemi słowami i czynami namiętności ludu, podniecać nienawiści i rozdraźnienia i tak już plagami wojny rozjątrzonej ludności i odrzucać z góry wszelkiej korzystnej dla Niemiec podstawy pokoju jako niekorzystnej dla Francyi. Sam sobie przez to uniemożebnia pokój, do którego powinien przygotowywać ludność słowami pełnemi spokoju i świadomości całej grozy sytuacyi, jeślibyśmy mieli sądzić, że szczerze chce z nami traktować o pokój. Przypuszczenie, ażebyśmy mogli zawrzeć rozejm bez żadnej gwarancyi dla naszych warunków pokojowych mogłoby wtedy tylko mieć słuszną podstawę, gdyby nas posądzono o brak militarnego i politycznego sądu lub też obojętność o dobro Niemiec.

Prócz tego istnieje ważna przeszkoda, która nie dozwala Francuzom zająć się szczerze konieczności pokoju z Niemcami, a tą jest nadzieja, jaką żywi teraźniejszy rząd Francyi, że neutralne państwa interweniować będą na korzyść Francyi bądź na drodze dyplomatycznej, bądź też na materyalnej. Kiedy się naród francuski przekona, że tak jak sam dobrowolnie wywołał wojnę i Niemcy musiały ją same bez obcej pomocy prowadzić, tak też będzie musiał sam obliczyć się z Niemcami, wtedy z pewnością zaniecha bezowocnego teraz oporu. Neutralne państwa dopuszczając się okrucieństwa względem narodu francuskiego, pozwalając rządowi paryskiemu łudzić lud płonnemi nadziejami interwencyi i przedłużać przez to walkę.

Daleką jest od nas wszelka chęć mieszania się w wewnętrzne stosunki Francyi. Jaki rząd nada sobie naród francuski, jest nam rzeczą obojętną. Jedynym dotąd rządem uznanym przez nas formalnie jest rząd cesarza Napoleona. Nasze warunki pokoju, z jakimkolwiek upoważnionym do tego rządem traktowaćbyśmy o nie mieli, nie mają nic wspólnego z kwestyą, jak i przez kogo naród francuski jest rządzonym, dyktuje je nam samo położenie rzeczy i prawo własnej obrony przeciw napaściom gwałtownego i burzliwego narodu sąsiedniego. Wszystkie niemieckie rządy i cały lud niemiecki domaga się jednomyślnym głosem, ażeby Niemcy zostały zabezpieczone lepszemi granicami niż dotychczasowe przed groźbami i gwałtami, jakich się od wieków wszystkie francuskie rządy względem nas dopuszczały. Dopóki Francya Strassburg i Metz posiadać będzie, dopóty będzie jej siła zaczepna strategicznie znaczniejsza niżli nasza odporna, ze względu na całe południowe Niemcy i północne części po lewej stronie Renu. Strassburg, w ręku Francyi, jest ciągle otwartą bramą służącą do napaści na południowe Niemcy. W ręku Niemiec przeciwnie Strassburg i Metz przybierają charakter odporny; w przeszło 20 wojnach nie byliśmy nigdy napastnikami Francyi i nie żądamy od niej nic więcej jak tyle razy już zamąconej przez nią spokojności w własnym kraju. Francya tymczasem będzie uważać każdy mający się teraz zawrzeć pokój tylko jako tymczasowy rozejm i chcąc pomścić swoję teraźniejszą klęskę, rzuci się na nas równie zuchwale i nikczemnie jak w tym roku, skoro się tylko poczuje dostatecznie popartą własnemi siłami lub obcem przymierzem.

Utrudniając możliwość kroków zaczepnych Francyi, która zawsze dawała inicyatywę do wszelkich dotychczasowych zaburzeń w Europie, działamy zarazem w interesie całej Europy, który to zasadza się na pokoju. Ze strony Niemiec nie potrzeba się obawiać żadnego zakłócenia pokoju w Europie; a gdy pomimo naszej miłości pokoju, zmuszeni byliśmy przyjąć narzuconą nam gwałtem wojnę, której unikaliśmy staranie przez cztery lata z przezwyciężeniem własnego uczucia narodowego draźnionego tylokrotnie przez Francyę, możemy teraz domagać się rękojmi przyszłej spokojności w nagrodę tych wielkich wysileń, jakieśmy musieli poczynić w celu własnej obrony. Nikt nie może zarzucić nam braku umiarkowania, jeżeli przy tem sprawiedliwem i słusznem żądaniu obstajemy.

Zechciej P.... przejąć się temi myślami i rozszerzać je w odnośnych rozmowach.

v. Bismarck.

— „Amtliche Nachrichten“ (urzędowy pruski dziennik Alzacyi) ogłaszają rozkaz gabinetowy, który nakazuje, aby administracya poczt Związku północnego zajęła się natychmiast urządzeniem poczt w obrębie rządowym Alzacyi i Lotaryngii niemieckiej, tudzież poczt w zajmowanych tymczasowo innych prowincyach francuskich, z zastosowaniem do istniejących urządzeń.

Paryż. „Indép. belge“ zamieszcza odpowiedź jenerała Wimpffen na list adjutanta cesarza Napoleona. Jenerał Wimpffen upewnia w tym liście, iż cesarz nie przystał na jego projekt, by korpus jenerała Lebrun z cesarzem przedarł się przez armię pruską w kierunku ku Carignan. Dalej miał cesarz bez wiedzy jenerała Wimpffen zatknąć biały sztandar i układać się o kapitulacyę, przeciw czemu jenerał Wimpffen protestował.

— „Daily News“ donosi, że hr. Bismarck oświadczył Juliuszowi Favrowi, iż wydanie linii Mozeli i twierdz francuskich jest conditio sine qua non pokoju. Favre według doniesień tego dziennika konferował z hr. Bismarckiem w prywatnym charakterze. „Daily Telegraph“ donosi, że Juliusz Favre upoważniony był przez rząd prowizoryczny do układania się o pokój pod następującemi warunkami: zapłacenie kosztów wojennych, zburzenie twierz a w ostatecznym razie neutralizacya Alzacyi i Lotaryngii.

Florencya. Urzędowy florentyński dziennik donosi, że Włosi stracili w wyprawie na Rzym 21 zabitych, między temi 3 oficerów, i 117 rannych, między tymi 5 oficerów. Do niewoli wzięto przy kapitulacyi załogi rzymskiej 9300 żołnierzy. Między tymi jeńcami jest tylko 4800 Włochów, zresztą są papiescy żołnierze cudzoziemcami.

Ponieważ w leonińskiej dzielnicy wybuchły niepokoje przeciw papieskim żandarmom prosił papież jenerała Cadornę, ażeby wysłał wojsko dla uśmierzenia tych niepokojów. Jenerał uczynił zadość prośbie papieża.

Różne pogłoski o stanowisku, jakie zająć miał poseł północno-niemieckiego związku w Rzymie, wobec ostatnich wypadków skłaniają „Nordd. Allg. Ztg.“ do następującego oświadczenia:

„Po drugiej sommacyi włoskiej wysłanej do Rzymu udał się poseł północno-niemieckiego związku do głównej kwatery włoskiej i prosił jenerała Cadornę, by nie dawał rozkazu wkroczenia do Rzymu. Przez wzgląd na tę interwencyę dał jenerał Cadorna 24 godzin czasu do namysłu i oświadczył, iż gdyby dotąd nie przystał Rzym na warunki dłużej z uderzeniem na miasto wstrzymać się nie może.“

Kronika.

(Posiedzenie Rady miejskiej) odbędzie się dzisiaj o godzinie 6tej wieczorem w sali ratuszowej. Na porządku dziennym: 1) Wniosek naglący komisyi szkolnej względem zakupna realności pod nr. 864 1/4 (p. Slaskiego). Sprawozdawca radny p. Wild. 2) Wnioski sekcyi IV. względem urządzenia kursu cymentniczego. Sprawozd. p. dr. Gębarzewski. 3) Podania o przyrzeczenie przyjęcia do gminy: pp. Lucyana Malinowskiego (magistra nauk filologiczno-historycznych), Karola Parchem (nauczyciela prywatnego) i Leona Glatte (czeladnika ślusarskiego). Sprawozd. p. Patraszewski. 4) Wnioski sekcyi I. względem przydzielenia dworca kolei brodzkiej do parafii św. Marcina. Sprawozd. radny p. Schie. 5) Sprzedaż parceli na Wulce Sichowskiej. Sprawozd. radny p. dr. Czemeryński. 6) Propozycya wys. c. k. namiestnictwa względem objęcia przez gminę zarządu fundacyi Wincentego Łodzia Ponińskiego dla rzemieślników. Sprawozd. radny p. dr. Czemeryński. 7) Wniosek sekcyi V. względem wyboru 1 członka do komitetu konkurencyjnego dla szkoły zubrzeckiej. Sprawozd. radny p. Ign. Lewakowski. 8) Projekt statutu dla zakładu kalek św, Łazarza. Sprawozd. radny p. Żółkiewski.

(Wypadek na kolei.) W skutek złamania się osi przy wozie naładowanym progami w pociągu towarowym nr. 12, który wczoraj popołudniu ze Lwowa do Krakowa odszedł, i w skutek wykolejenia wspomnionego wozu, — pociągi osobowe nr. 2. i 3. (pierwszy w Gródku, ostatni w Sądowej Wiszni) przez dwie godziny zatrzymać się musiały. Pociąg 2gi spóźnił się i nie złączył się z pociagiem kolei północnej w Krakowie, a pociąg 3ci nie mógł się tożsamo złączyć z pociągiem kolei lwowsko czerniowiecko-jaskiej we Lwowie. Zdarzenie to nie pociągało za sobą zresztą żadnych niepomyślnych następstw.

(Wypadki miejscowe.) Dnia 23. b. m. kilka osób przejechanych zostało we Lwowie. I tak przejechał parobek z browaru na Pohulance na placu krakowskim Aleksandrę Kardusowę z Rokitnej pod Janowem. Kobieta ta skaleczoną została w prawą rękę. Parobek jednego z tutejszych rzeźników przejechał na ulicy krakowskiej przekupkę, którą odwieziono zaraz do szpitalu. Na placu maryackim przejechał włościanin z Grzybowic 7letniego syna stolarza Chomickiego. Chłopak ten skaleczony został w prawą nogę. Na ulicy żółkiewskiej przejechał włościanin ze Zboisk 9letniego syna szklarza Abrahama Balika. Chłopak ten skaleczony został w szyję,

— Do „Czasu“ piszą z Rzeszowa: W uznaniu zasług, jakie p. Klaczko na polu literatury ojczystej i publicystyki położył, Rada miejska tutejsza uchwałą z dnia wczorajszego nadała mu obywatelstwo honorowe miasta Rzeszowa.

— P. Wilhelm Czerwiński, lwowianin, pianista znany ze swoich udatnych utworów muzycznych, bawiąc obecnie w Gradcu, podczas pobytu Cesarza na wystawie tamecznej we czwartek grał naprzód dwie kompozycye Chopina, a następnie, gdy N. Pan zbliżył się i wyraził życzenie usłyszenia własnego utworu pianisty, p. Czerwiński grał poloneza swego utworu i następnie inną jeszcze kompozycyę. Dzienniki miejscowe oddają pochwałę grze jego.

(Czas.)

(Pożary.) Dnia 5. września zgorzała w Horożanie wielkiej w powiecie Rudeńskim zagroda włościańska. Dnia 8. b, m. zgorzały w Niewodny w powiecie Ropczyckim trzy zagrody włościańskie. Przyczyna pożaru niewiadoma. Szkoda (niezabezpieczona) wynosi 1250 złr. D. 9. b. m. zgorzała w Stebniku w pow. Drohobyckim stodoła włościańska. Przyczyna pożaru niewiadoma. Szkoda wynosi 500 złr. D. 9. b. m. zgorzała w Budziszu w pow. Ropczyckim zagroda włościańska. Przyczyna pożaru była nieostrożność. Szkoda (niezabezpieczona) wynosi 150 złr. D. 9. b. m. zgorzało w Jasieniu w pow. Kałuskim pięć zagród włościańskich. Ogień miał być podłożony. Szkoda (w części zabezpieczona) wynosi 1510 złr. D. 10. b. m. zgorzały w Jasieniu w pow. Kałuskim ośmnaście zagród włościańskich. Przyczyna pożaru niewiadoma. Szkoda (niezabezpieczona) wynosi 7543 złr. D. 11. b. m. zgorzała w Trzemesnej w pow. Tarnowskim zagroda włościańska. Ogień miał być podłożony. Szkoda wynosi 439 złr. D. 12. b. m. zgorzało w Przedrzymichach wielkich w pow. Żółkiewskim pięć zagród włościańskich. Ogień miał być podłożony. Szkoda wynosi 10.000 złr. D. 13. b. m. zgorzały w Torkach w pow. Sokalskim dwie zagrody włościańskie. Przyczyna pożaru niewiadoma. D. 14. b. m. zgorzała w Gumniskach w pow. Pilznieńskim zagroda włościańska. Przyczyna pożaru niewiadoma. Szkoda wynosi 400 złr. D. 14. b. m. w Czajkowicach w pow. Rudeńskim stodoły dworskie ze zbożem. Przyczyna pożaru niewiadoma. Szkoda (niezabezpieczona) wynosi 6000 złr. D. 14. b. m. zgorzała w Mnikowie w pow. Krakowskim zagroda włościańska. Przyczyna pożaru niewiadoma. Szkoda (niezabezpieczona) wynosi 2000 złr. D. 15. b. m. zgorzał w Budzanowie w pow. Czortkowskim dom włościański. Ogień miał być podłożony. Szkoda wynosi 80 złr. D. 15. b. m. zgorzała w Żołyni w pow. Łańcuckim zagroda włościańska. Przyczyna pożaru była nieostrożność. Szkoda (niezabezpieczona) wynosi 1500 złr. D. 17. b. m. zgorzały w Potoku złotym w pow. Buczackim stajnia, gorzelnia i wołownia dworska. Przyczyna pożaru była niewiadoma. Szkoda (w części zabezpieczona) wynosi 12.000 złr. D. 19. b. m. zgorzała w Uściu w pow. Śniatyńskim chata włościańska. Przyczyna pożaru niewiadoma. D. 21.

b. m. zgorzała w Kopyczyńcach w pow. Husiatyńskim zagroda włościańska. Ogień miał być podłożony. Szkoda (w części zabezpieczona) wynosi 2000 złr. D. 23. b. m. zgorzały w Glińsku w pow. Żółkiewskim dwie zagrody włościańskie.

— „Wiener Sonn- und Montags-Zeitung“ donosiła, że wiceadmirał Tegetthoff jest niebezpiecznie chory i że słabość jego wyleczoną już być nie może. „Wiener Abendpost“ zapewnia, że cała treść tej wiadomości ze wszystkiemi jej kombinacyami jest najzupełniej zmyśloną.

Gospodarstwo, przemysł i handel.

Ceny targowe w miesiącu sierpniu:

	Miejsce targu:									
	Nowy targ		Przemyśl		Radymno		Jarosław		Sieniawa	
	zr.	c.	zr.	c.	zr.	c.	zr.	c.	zr.	c
	waluta austryacka									
Mec pszenicy	5	75	4	48	4	25	4	63	4	25
„ żyta	4	30	2	56	2	80	2	74	2	50
„ jęczmienia . .	3	53	2	10	2	5	2	28	1	55
„ owsa	2	40	1	81	1	60	1	85	1	40
„ grochu	4	44	2	56	3	.	3	4	2	50
„ hreczki	.	.	2	60		.	.	.	2	50
„ kukurudzy . . .			.	.	.		.	.	.	.
„ ziemniaków . .	1	47	1	8		.	1	18	1	
Cetnar siana	2	.	1		1	.	1	20		80
Sąg drzewa twardego	5	90	9	44	7	.	8	26	6	
„ „ miękkiego	4	37	6	81	5		6	84	5	.
Funt mięsa wołowego	.	18	.	21	.	18	.	19	.	15
Miara wina	.		.	80	.	.	.	80	.	.
„ piwa		20	.	16	.	.	.	16	.	16
Wyrobnik z wiktem	.	50	.	35	.	45	.	35	.	.
„ bez wiktu .	.	80	.	70	.	55	.	60	.	50

Telegramy Gazety Lwowskiej.

Tours, 27. września. Prefekt z Lille telegrafuje do ministra spraw wewnętrznych następujące pocztą gołębią otrzymane wiadomości z Paryża: Dnia 23. września uderzyła dywizya jenerała Mauduit na obsadzone przez Prusaków wzgórza pod Villejuif. Bitwa rozpoczęła się o 3ciej godz. rano. Po kilkugodzinnym ogniu naszych bateryi polowych wspieranych przez ogień z fortów, wzięto szturmem reduty pod Moulin, Jaquet, Villejuif i Haute Bruyeres. Nasze wojska utrzymały się na tych redutach, które są dotąd przez nie obsadzone. Straty nieprzyjaciela są znaczne. Gwardya ruchoma trzymała się dobrze.

W tym samym dniu kontradmirał Soisset wykonał świetny rekonesans na czele 200 żołnierzy piechoty liniowej, 400 piechoty marynarki i 8 kompanii strzelców nadsekwańskich. Nieprzyjaciela wypędzono ze wsi Droucy.

Równocześnie donosi w liście generała Ballanon, iż uderzył na wieś Pierrefitte, i wypędził ztamtąd nieprzyjaciela po żywej walce. Nasze wojska powróciły potem do St. Denis nie doznawszy żadnej zaczepki.

Tours, 27. września. Ajencya Havasa zaprzecza doniesieniu „Timesa“, iż marszałek Bazaine ofiarował kapitulacyę.

Mezières, 26. września. Zawarte dla przewozu rannych zawieszenie broni zostało wypowiedziane. Oblężenie spodziewane. Mezières spełni swą powinność.

Evreux, 26. września. Z Paryża przywiózł kuryer aerostatyczny liczne depesze. Odesłano je natychmiast do Tours.

Marsylia, Rada municypalna rozpisała 10milionową pożyczkę. 551 ochotników jenerała Garibaldego odchodzi dziś wieczorem do Tours. Dzisiaj był przegląd 32.000 gwardyi ruchomej, z których 18.000 ma dobrą broń.

Przyjechali do Lwowa.

Dnia 27 września.

Hotel George: PP. Hr. Romer Wł., z Ocieki. — Chajęcki T., z Żurawna. — Wolczyński J., Dr. med., z Multan.
Hotel europejski: Tarnowski J., z Kamieńca.
Hotel angielski: Zawadzki K., z Potoka
Hotel krakowski: Dr. Kreutz F., pro. uniw., z Wiednia.
Hotel warszawski: Szieff K., c. k. kap., ze Stryja.

Wyjechali ze Lwowa.

Dnia 27 września.

PP.: Ks. Balsche A., do Jass — Br. Würth J., c. k. rot., do Wiednia. — Krajewski L., c. k. star, do Żółkwi. — Bal A., do Błozwy. — Bogusz G, do Wyrynczanki. — Chlebowicki E, do Stanisławowa. — Dobrowolski A., do Besarabii. Jabłoński K., do Derzowa — Puchalski M., do Dworca. — Roll F., do Jaśniska. — Sarnecki N., do Turynki. — Työlgyösi A., do Krynicy. — Wiadowski J., do Krakowa.

Spostrzeżenia meteorologiczne we Lwowie.

Dnia 26. i 27. września 1870.

Pora	Barometr w mierze par sprow. do 0° Reau	Stopień ciepła według Reaum.	Stan powietrza wilgotnego	Kierunek i siła wiatru	Stan atmosfery
7. god. zrana	329 25	+ 7 2	90	Pn. sł.	8
2. god. po poł.	328.60	+ 12.4	50	PnW. „	6
9. god. wiecz.	328 50	+ 9 3	80	„ b. sł.	10
7. god. zrana	328 10	+ 7.2	89	Pn. b. sł.	10
2. god. po poł.	327 36	+ 12.6	67.	„ „	6
9. god. wiecz.	327.60	+ 9.8	84	„ „	2

T E A T R.

Dziś (przedst. niem.): „**Norma**“, opera w 2 aktach.

Odpowiedzialny redaktor **Adolf Rudyński**.

Cennik lwowskiej Izby handl. i przemysłowej.

Efekta	Uskuteczn. sprzedaże		Kurs przeciętny		Kurs ostatni płacą		Kurs ostatni żądają	
	Złote austryackie							
D. 27. września.								
(oprócz kupona bieżącego)								
Akc. gal. kol. żel. K. L.	—	—	—	—	241	50	242	50
„ kol. lw.-cz.-Jassy	—	—	—	—	199	50	201	—
„ banku hip. galic. po 200 zł. z wpł. 50%	—	—	—	—	109	—	—	—
„ pap. czerl. po 200 złr. w. a. . . .	—	—	—	—	—	—	—	—
Galic. banku krajow.	—	—	—	—	—	—	72	—
Listy z. Tow. kred. gal. 5% w. a. . . .	—	—	—	—	79	75	89	50
„ T. kr. gal. 4% w. a.	—	—	—	—	71	25	72	—
Banku hip. gal. . . .	—	—	—	—	87	60	88	—
Gal. zakł. kr. włośc. .	—	—	—	—	85	—	87	—
Oblig. ind. gal. . . .	—	—	—	—	72	—	72	80
„ W. Ks. Krak . .	—	—	—	—	—	—	—	—
„ Księst. Bukowiny	—	—	—	—	—	—	—	—
Poż. gł. r. 1866 po 7%	—	—	—	—	—	—	100	—
Pier. k. gal. K. L. I. Em.	—	—	—	—	—	—	—	—
„ „ „ „ II. „	—	—	—	—	—	—	—	—
„ kol. lw.-czern. . I. Em.	—	—	—	—	—	—	—	—
„ „ „ II. „	—	—	—	—	—	—	—	—
Dukat holenderski . .	—	—	—	—	5	76	5	85
„ cesarski	—	—	—	—	5	83	5	89
Napoleondor	—	—	—	—	9	88	9	98
Pół imperyał rosyjski .	—	—	—	—	10	—	10	18
Rubel srebrny rosyjski	—	—	—	—	1	90	1	96
„ papierowy „	—	—	—	—	1	53	1	54½
Bank. pol. za 100 zł. pol.	—	—	—	—	—	—	—	—
Talar pruski srebrny .	—	—	—	—	—	—	—	—
Pruskie bilety kasowe .	—	—	—	—	1	83	1	84¾
Srebro	—	—	—	—	122	50	124	—

Kurs giełdy wiedeńskiej.

Dnia 24. września 1870.

1. Dług publiczny. (Za 100 zł.)

A. Państwa.

	pien.	towar.
Z pożyczki narodowej z procentami od stycznia do lipca po 5%	66.60	66 75
od kwietnia do października po 5%	—.—	—.—
Pożyczka w srebrze 1864 (funt. szt.) zwrotna w 35 latach po 5%	—.—	—.—
Pożyczka w srebrze z 1865 (franki) zwrotna w 37 latach po 5%	—.—	—.—
Metaliki po 4½%	—.—	—.—
Przezn. do wyl. z r. 1839 całe losy . . .	239 —	241.—
„ „ „ „ 1839 piąta część losów . .	237 —	238 —
„ „ „ „ 1854 po 250 zł. 4% . . .	83.75	84 75
„ „ „ „ 1860 po 500 zł. 5% . . .	92 50	92.70
„ „ „ „ 1860 po 100 zł. 5% . . .	103.—	103 50
Pożyczka z r. 1864 (z premią) po 100 zł. . . .	115 75	116 —
Renty Como po 42 lir. austr.	22.—	24.—

B. Krajów koronnych.

Obligacye indemn. po 5% za 100 zł.

	pien.	towar.
Czech	—.—	—.—
Bukowiny	—.—	—.—
Galicyi	72.—	72.50
Niższej Austryi	—.—	—.—
Siedmiogrodu	74 25	75 50
Węgier	77 50	78.50
Galic. pożyczka głodowa z r. 1866 po 7% . . .	—.—	—.—

2. Akcye.

	pien.	towar.
Banku anglo-austr. na 200 zł. (20 funt. szterl.) z wpłatą 50%	232 50	233.—
Inst. kred. dla handlu po 160 zł. w. a.	258.—	258.50
Niż.-aust. tow. eskomt. po 500 zł. . . .	878.—	880.—
Galic. banku kraj. à 200 zł. wpł. 40%	—.—	—.—
Galic. banku hyp. po 200 zł., wpłata 40% . . .	110.—	—.—
Banku narodowego	715.—	716.—
Austr. towarz. żegl par. po 500 zł. m. k. . . .	557.—	559.—
Kol. Ces. Elżbiety po 200 zł. m. k. . . .	215 50	216.—
Półn. kolej po 1000 zł. w. a. . . .	2095	2100
Kol. Kar. Lud. po 200 zł. m. k. . . .	242 50	243.—
Lwowsko-czerniow. kolej po 200 zł. w. a w srebrze (20 funt. szt.)	200 —	200.50
Tow. kolei żel. państwa po 200 zł. m. k. czyli 500 fr.	380 —	381 —
Połud. kolei państ. po 200 zł. w. a. czyli 500 fr.	181.—	181.50
Spółki Borysławskiej à 200 zł. w. a.	58.—	62.—

3. Listy zastawne. (za 100 zł.)

	pien.	towar.
Pow. austr. towarz. kr. ziem. przezn. do losow. po 5% w srebrze	106.50	107. -
Gal. Tow. kred. w w. a. po 4%	71.—	71.75
Gal. banku hyp. po 6%	87.50	88 50
Gal. zakł. kred. włośc. do losow. po 6% . . .	84.50	85.50
Banku narod. w wal. austr., przezn. do los. po 5%	92.70	92 90
Węgier. Towar. ziemskie po 5½%	89.50	90.—
„ „ „ (renta) po 6% . .	—.—	—.—

4. Obligacye z prawem pierwszeństwa.

	pien.	towar.
Kol. półn. po 100 zł. m. k.	89.—	90.—
„ „ „ „ „ w. a.	—.—	—.—
(za 100 zł.)		
Kolej gal. Kar. Lud. sr. po 300 zł. 5% za 100 zł.	101.—	102.—
Kol. gal. Karola Ludwika II. emisyi	99.25	100. -

5. Losy. (za sztukę)

	pien.	towar.
Inst. kred. dla handlu po 100 zł. w. a.	159.—	159 50
Clarego po 40 zł. m. k.	31.—	33.—
Tow. żegl. par. na Dunaju po 100 zł. m. k. . .	94.—	96 —
Keglevicha po 20 zł. m. k.	14.—	16 —
Pożyczka miasta Budy po 40 zł. w. a.	27.—	31 —
Palffiego po 40 zł. m. k.	25.—	29 —
Fundacya szpit. Arcyksięcia Rudolfa	14 50	15 50
Salma po 40 zł. m. k.	38 —	40 —
St. Genois „ 40 „ „	27.—	31.—
Pożyczka miasta Stanisławowa po 20 zł. w. a. .	23.—	26.—
Poż. Tryest. po 100 zł. m. k.	115.—	125.—
„ „ „ 50 zł. w. a.	54.—	58.—
Waldsteina po 20 zł. m. k. . . .	18.—	20.—
Windischgratza „ 20 „ „	19.—	22.

Weksle.

(Na 3 miesiące.)

	pien.	towar.
Amsterdam za 100 zł. hol.	—.—	—.—
Augsburg za 100 zł. w p. n.	103.35	103 75
Berlin za 100 tal.	—.—	—.—
Frankfurt 100 zł. w p. n.	103.75	103 90
Hamburg za 100 M. B.	91.80	91.90
Londyn za 10 ft. szt.	124.25	124.35
Paryż za 100 fr.	—.—	—.—

Kurs złota.

	pien.	towar.
Dukaty ces. men.	—.—	—.—
„ pełn. wagi	5 84	5.85
Korona	—.—	—.—
20frankówka	9 89	9.90
Rosyjski imperyał	—.—	—.—
Talar związkowy	—.—	—.—
Srebro	122.25	122.50

Telegrafowany kurs wiedeński.

Dnia 27. września.

	zł.	c.
Jednolity dług państwa w banknotach	57	40
„ „ w srebrze	66	60
Losy z 1860. roku	92	50
Akcye banku wiedeńskiego	715	—
„ „ kredytowego	258	—
Londyn 10 funtów szterlingów	124	75
Srebro	123	25
Napoleondor	9	93½
Dukat	5	89

DZIENNIK URZĘDOWY.

(2256) **Edykt.** (3)

Nr. 7631. Ces. król. sąd obwodowy w Samborze wiadomo czyni Sewerynie Brückman, Julii Brückman, Józefie Szyjkowskiej, Ludwice Kuszelnickiej, Franciszce Beckmann, Stanisławowi Grąbczewskiemu, Mojżeszowi Scheininger, że przeciw nim i innym Katarzyna i Henryk Brückmann dnia 6. sierpnia 1870 do l. 7631 wnieśli pozew o extabulacyę prawa dożywotniego użytkowania dóbr Wołoszczy, Majnicz i Zady z odnośnemi pozycyami i nadciężarami ze stanu biernego rzeczonych dóbr, w załatwieniu którego pozwu wyznaczony został do stosownej rozprawy termin na 11. listopada 1870 o godzinie 10tej rano.

Ponieważ wyż wymienieni pozwani z życia i pobytu są niewiadomi, przeto ustanowił sąd dla nich, a w razie ich śmierci dla ich z nazwiska i pobytu nieznanych spadkobierców kuratora w osobie tutejszego p. adwokata krajowego Dr. Pawlińskiego z zastępstwem przez p. adwokata krajowego Dr. Szemelowskiego, z którym rozprawa przeprowadzoną będzie.

Upomina się więc pozwanych, aby wszelkie środki do obrony wcześnie użyli, inaczej bowiem skutki zaniedbania sami sobie przypisaćby musieli.

Z c. k. sądu obwodowego.

Sambor, dnia 9. sierpnia 1870.

(2265) **Obwieszczenie.** (2)

Nr. 38490. Ces. król. sąd krajowy we Lwowie uwiadamia niniejszem Chaskla Strix niewiadomego z życia i miejsca pobytu, że uchwałą t. s. z dnia dzisiejszego do liczby 38490 wykreślenie odmownej uchwały do l. 23828/51 ze stanu biernego realności pod L. 788¼ dozwolono, i że powyższą uchwałę doręczono równocześnie ustanowionemu kuratorowi p. Dr. Edwardowi Hoffmanowi ze zastępstwem p. adwokata Dr. Męcińskiego.

Z c. k. sądu krajowego.

Lwów, dnia 6. sierpnia 1870.

(2275) **Edykt.**

Nr. 45720. Przy zgromadzeniu wierzycieli masy krydalnej Filipa Weinreba na dniu 30. sierpnia 1870 p. adwokat Henryk Gottlieb zawiadowcą rzeczonej masy, zaś p. adwokat Edward Hofman togoż zastępcą obrany został.

Z c. k. sądu krajowego.

Lwów, dnia 17. września 1870.

1*

(2269) **Licitations-Ankündigung.** (3)

Nr. 10130. Von der k. k. Finanz-Bezirks-Direction in Tarnopol wird zur Verpachtung der allgemeinen Verzehrungssteuer sammt 20% Zuschlag:

a) von steuerbaren Viehschlachtungen und von der Fleischausschrottung nach der III. Tarifsclasse, und

b) vom Weinausschanke

für die Jahre 1871 1872 und 1873, und zwar: entweder auf Ein Jahr oder unbedingt auf drei Jahre, oder endlich auf Ein Jahr mit stillschweigender Erneuerung für das zweite und dritte Jahr die Licitation hiemit ausgeschrieben, und zwar:

Post-Nr.	Pachtbezirk mit Ortschaften	Der jährliche Fiscalpreis sammt 20-percentigen Zuschlag beträgt: vom Fleisch fl.	kr.	vom Wein fl.	kr.	Zusammen fl.	kr.	Die Licitation wird bei der k. k. Finanz-Bezirks-Direction in Tarnopol abgehalten werden am:
1	Czortków, mit 9 Ortschaften	2501	.	.	.	2501	.	19ten October 1870 um 10 Uhr Vormittags.
2	Chorostków, mit 11 Ortschaften	1401	30	24	.	1425	30	20ten October 1870 um 10 Uhr Vormittags.
3	Touste, mit 12 Ortschaften	654	34	13	.	667	39	24ten October 1870 um 10 Uhr Vormittags.
4	Brzeżan	.	.	294	39	294	39	25ten October 1870 um 10 Uhr Vormittags.
5	Podhajce	.	.	141	60	141	60	26ten October 1870 um 10 Uhr Vormittags.

Schriftliche Anbote, belegt mit 10%tigen Vadium können bis 9 Uhr Vormittags des betreffenden Licitationstages bei dem Vorstande der k. k. Finanz-Bezirks-Direction in Tarnopol eingebracht werden.

Die Licitations-Bedingnisse und das Verzeichniß der zu jedem Pachtbezirke zugewiesenen Ortschaften können hieramts und bei den Controlls-Bezirksleitern des Tarnopoler Finanzbezirkes eingesehen werden.

Von der k. k. Finanz-Bezirks-Direction.

Tarnopol, am 18. September 1870.

(2245) **E d y k t.** (3)

Nr. 14241. Ces. król. sąd krajowy dla spraw cywilnych w Krakowie dozwala w dalszym toku exekucyi ugody sądowej z dnia 1. maja 1866 L. 8547 celem uzyskania Hermanowi Griffel należącej się kwoty 290 złr. w. a. i kosztów egzekucyi 6 złr. 96 kr. w. a., a obecnie 12 złr. 46 kr. w. a. przymusową sprzedaż realności pod L. 163 lit. A. Gm. X., dłużnikowi Mojżeszowi Hirsch Piaseckiemu należącej, na dniu 12. października, 16. listopada i 21. grudnia 1870, każdą razą o godzinie 10tej rano w zabudowaniu sądowem odbyć się mającą pod następującemi warunkami:

Cenę kupna namienionej realności stanowi jej wartość szacunkowa w kwocie 2164 złr. 10 kr. w. a., poniżej której atoli owa realność bez ograniczenia także sprzedaną być może.

Każdy chęć kupienia mający złoży przed ofiarowaniem ceny kupna do rąk c. k. komisyi licytacyjnej dziesiątą część ceny szacunkowej jako wadyum w okrągłej kwocie 220 złr. w. a. bądź gotówką, bądź w listach zastawnych galicyjskich, bądź też w obligach państwa, bądź wreszcie w obligach indemnizacyjnych, przyczem owe listy zastawne lub obligi według ostatniego kursu, przez c. k. giełdę pieniężną wiedeńską notowanego, którym chęć kupna mający ma się wykazać, policzone będą. Wadyum nabywcy zatrzymanem będzie na zabezpieczenie wypełnienia warunków licytacyjnych, reszcie licytujących zaś natychmiast po skończeniu licytacyi zwróconem będzie.

Najwięcej ofiarujący będzie obowiązanym $^{1}/_{3}$ część ofiarowanej ceny kupna, w którą się wliczy wadyum, jeśli ono w gotówce złożonem zostało, w dniach 30 najdalej, licząc od dnia, w którym uchwała sądowa, protokół licytacyjny do wiadomości sądu przyjmująca, doręczoną mu będzie, do depozytu sądowego w gotówce złożyć, resztujące zaś $^{2}/_{3}$ części ceny kupna winien będzie nabywca najdalej w dniach 30 po doręczeniu mu prawomocnego wyroku klasyfikacyjnego, czyli t. z. tabeli płatniczej, a to stosownie do jej postanowień bądź gotówką do depozytu c. k. sądu krajowego Krakowskiego złożyć, bądź też wierzycielom hipotecznym klasyfikacyjnym wyrokiem na cenę kupna przekazanym zapłacić, tymczasem zaś winien będzie nabywca od chwili wprowadzenia go w posiadanie nabytej realności odsetki po 5% od resztujących $^{2}/_{3}$ części ceny kupna ratami kwartalnemi z góry do depozytu sądowego wypłacać, a to wszystko pod rygorem relicytacyi, te zaś długi hipoteczne, których wypłaty może dlatego, że termin wypowiedzenia dla nich zastrzeżony jeszcze nie upłynął, lub dla innych przeszkód przyjąć nie chciano, winien nowonabywca do zapłaty przyjąć.

Nowonabywca przyjmuje na siebie obowiązek na rzecz Scheindel Chany Holzerowej dozwolenia jej na podstawie kontraktu kupna z dnia 20. listopada 1864 pod nr. 17. on. zaintabulowanego używania nabytego przez nią muru realności pod L. 163 lit. A. Gm. X., który to mur graniczy z realnością pod L. 167 Gm. X.

W razie gdyby realność ta na powyższych trzech terminach ani za ani wyżej ceny szacunkowej sprzedaną nie została, wyznaczonym zostanie do przesłuchania wierzycieli hipotecznych w myśl §. 148. post. sąd. celem oznaczenia lżejszych warunków termin na 22. grudnia 1870 o godzinie 10tej rano.

Resztę warunków licytacyjnych, tudzież akt oszacowania i wykaz hipoteczny sprzedać się mającej realnosci pod L. 163 lit. A. Gm. X. w Krakowie położonej przejrzeć można w registraturze ces. król. sądu krajowego.

O czem otrzymują zawiadomienie strony sporne i wierzyciele hipoteczni wiadomi do rąk własnych, zaś niewiadomi pp. Cyrla Piasecka, Samuel Piasecki, Jerzy Andrzej Malinek, Tomasz Stefanek, Leibel Hirsch Wilder, Jerzy Wantna i Feliks Słotwiński, a względnie ich spadkobiercy i ci, którzy po dniu 26. kwietnia 1870 do hipoteki weszli, do rąk ustanowionego kuratora Dra. Kaufmanna z zastępstwem Dr. Rappaporta.

Kraków, dnia 30. sierpnia 1870.

(2263) **Kundmachung.** (3)

Nro. 1832. Vom k. k. Bezirksgerichte zu Hussiatyn wird hiemit kundgemacht, daß in Folge des Ersuchschreibens des Tarnopoler k. k. Kreisgerichtes d:o. 24. März 1870 Zl. 2747 und 2748 die zur Hereinbringung der Wechselsumme pr. 1000 fl. öst. W. sammt 6% Zinsen vom 8. October 1868, der Gerichts- und Executionskosten pr. 2 fl. 87 kr., 4 fl. 2 kr. und 7 fl. 31 kr., sowie zur Hereinbringung der Wechselsumme pr. 500 fl. öst. W. sammt 6% Zinsen vom 11. December 1868, der Gerichts- und Executionskosten pr. 8 fl. 37 kr., 3 fl. 67 kr., 3 fl. 7 kr. und 3 fl. 5 kr. öst. W. zu Gunsten der Frau Perl Hahn verwilligte executive Veräußerung der dem Schuldner Hr. Isaac Leib Berman gehörigen Realität sub CNro. 296 in Hussiatyn in drei Terminen, und zwar: am 14. October 1870, am 14. November 1870 und am 14. December 1870, jedesmal um 10 Uhr Vormittags hiergerichts abgehalten, und die gedachte Realität bei den zwei ersten Terminen nur um oder über den Schätzungswerth, bei dem dritten Termine aber auch unter dem Schätzungswerthe, jedoch nur um einen zur Deckung der intabulirten Schulden sammt Nebengebühren hinreichenden Betrag hintangegeben werden wird.

Zum Ausrufspreise wird der gerichtlich erhobene Schätzungswerth pr. 1772 fl. öst. W. angenommen, und das zu erlegende Vadium in dem Betrage pr. 180 fl. öst. W. festgesetzt.

Die übrigen Feilbietungsbedingnisse, sowie der Schätzungsact und der Grundbuchsextract können in der hiergerichtlichen Registratur eingesehen werden.

Hussiatyn, am 30. Juni 1870.

(2260) **E d y k t.** (3)

Nr. 13285. Ces. król. sąd obwodowy Tarnowski niniejszem wiadomo czyni, iż celem zaspokojenia pretensyi wekslowej proszącego Leizera Wahla w kwocie 1034 złr. w. a. z procentem 6% od dnia 2. stycznia 1868, kosztami sądowemi i egzekucyjnemi w kwotach 9 złr. 39 kr., 51 kr., 9 złr. 53 kr., jak niemniej kosztami niniejszego podania w kwocie 17 złr. 49 kr. w. a. przyznanemi, po przeprowadzonym pierwszym stopniu egzekucyi odbędzie się w 2ch terminach, t. j. na dniu 14. listopada i 12. grudnia 1870 w biórze c. k. notaryusza p. Więckowskiego w Tarnowie publiczna przymusowa sprzedaż sum 8132 złr. w. a. i 23.122 złr. 50 kr. w. a. na dobrach Łącko z przyległościami dla dłużników Szymona Rose, Izaka Riegelhaupta i Samuela Grossbardta ciążących, z których pierwsza, t. j. 8132 złr. w. a. ze wspólnej hipoteki dóbr Szczerzec z przyl. już jest zaintabulowana.

Za cenę wywołania stanowi się wartość nominalną sum powyższych, to jest kwoty 8132 złr. i 23.122 złr. 50 kr. w. a., za którą lub powyżej takowej sumy te na pierwszym terminie, na drugim zaś za jakąkolwiekbądź cenę najwięcej ofiarującemu sprzedane zostaną.

Warunki licytacyjne i wyciąg hipoteczny sprzedać się mających sum mogą być przez licytantów w biórze delegowanego komisarza sądowego c. k. notaryusza p. Więckowskiego przejrzane.

Z rady c. k. sądu obwodowego.

Tarnów, dnia 31. sierpnia 1870.

(2261) **E d y k t.** (3)

L. 12252. C. k. sąd obwodowy Tarnowski zawiadamia niniejszem, iż na żądanie p. adwokata Dra. Jarockiego jako administratora masy krydalnej Samsona Müllera, tudzież wierzycieli hipotecznych „Hild et Guttentag" Izraela Rubina, Józefa Müllera, Michała Müllera i Majera Wassermanna po wysłuchaniu tych wierzycieli celem zaspokojenia pretensyi wierzycieli Samsona Müllera, rozpisuje się przymusowa sprzedaż realności pod Nr. 156 w Tarnowie na Strusinie położonej, do masy rozbiorowej Samsona Müllera należącej, na dzień 7. listopada 1870 o godzinie 10. przed południem, która się w tutejszym sądzie pod następującemi warunkami odbędzie:

1. Za cenę wywołania przyjmuje się cena szacunkowa 16579 zł. 88 kr. w. a., lecz realność ta na powyższym terminie także niżej ceny szacunkowej najwięcej ofiarującemu sprzedaną będzie.

2. Każdy chęć kupienia mający obowiązanym jest przed rozpoczęciem licytacyi 10proc. ceny wywoławczej w ilości 1660 zł. w. a. jako wadyum w gotówce, w obligacyach państwa, albo w obligacyach indemnizacyjnych, lub w listach zastawnych galicyjskiego instytutu kredytowego podług ostatniego kursu nominalnej wartości jednak nie przewyższającego wraz z kuponami i talonem, lub w książeczkach kasy oszczędności lwowskiej lub tarnowskiej do rąk komisyi licytacyjnej złożyć, które to wadyum najwięcej ofiarującemu do depozytu sądowego złożonym, innym zaś licytującym zaraz po ukończeniu licytacyi zwróconem zostanie.

Od złożenia wadyum wolni będą wierzyciele hipoteczni Hild et Gutentag, jeżeli takowe na swej pretensyi 6000 zł. w. a. (n. 76. on.) na pierwszem miejscu zabezpieczą, tudzież Izrael Rubin cessyonaryusz Chaji Małki Rubin, jeśli je na sumach 2000 zł. i 1000 zł. w. z przyn. (n. 77. et 78. on.) zabezbezpieczy i przed sądem z tem wykaże się.

3. Najwięcej ofiarujący winien będzie w 60 dniach po doręczeniu mu uchwały akt licytacyjny do sądu przyjmujący z ceny kupna do depozytu sądowego taką kwotę złożyć, ile wynosi pretensya panów Hild et Gutentag na tej realności n. 76. on. intabulowana wraz z procentami po 5proc. od 7. października 1860, o ile na to cena kupna wystarczy, od resztującej zaś ceny kupna winien kupiciel procenta 5proc. od dnia fizycznego odebrania realności do depozytu sądowego płacić, a resztującą cenę kupna podług repartycyi kredalnej w 60 dniach po prawomocności repartycyi, komu należeć będzie, zapłacić. Wydyum w gotówce złożone w cenę kupna wliczone, zaś każde inne wadyum kupicielowi po złożeniu w gotówce całej ceny kupna zwróconem będzie.

Od złożenia powyższej części ceny kupna równającej się pretensyi pp. Hild et Gutentag będzie wolny ten kupiciel, który się wykaże deklaracyą pp. Hild et Guttentag, że swoją pretensyę na sprzednnej realności zostawiają.

4. Po złożeniu ceny kupna według trzeciego warunku licytacyjnego oddaną będzie realność w fizyczne posiadanie kupującemu, tenże za właściciela realności intabulowany, oraz resztująca cena kupna z procentami w stanie biernym tej realności na rzecz masy krydalnej Samsona Müllera, jakoteż wszystkie warunki licytacyjne w stanie biernym tej realności na rzecz masy krydalnej Samsona Müllera zaintabulowane będą.

5., 6. i 8. warunek zostaje jak do l. 4681 1870, warunek 7. odpada.

O tej licytacyi otrzymują zawiadomienie p. adwokat Dr. Jarocki jako administrator masy krydalnej Samsona Müllera, tudzież wierzyciele tabularni z miejsca pobytu wiadomi, do rąk własnych, zaś z miejsca pobytu niewiadomi, jako to: Hieronim książę Sanguszko, pp. Ludwika Wittingowa, Wawrzyniec i Antonina małżonkowie Małutowscy, spadkobiercy Tomasza Kowalskiego, t. j. Antoni Feliks dw. im. Kowalski i Michał Kowalski, tudzież wszyscy ci wierzyciele realności pod Nr. 156 w Tarnowie na Strusinie położonej, którzyby po dniu 7 maja 1868 do hipoteki tejże realności weszli, lub którymby uchwała niniejsza nie dość wcześnie lub wcale nie doręczoną być nie mogła, z powodu zaszłej śmierci kuratora Dra. Bandrowskiego do rąk zastępcy tegoż p. adwokata Dra. Hoborskiego, tudzież przez edykta.

Z rady c. k. sądu obwodowego.

Tarnów, dnia 26. sierpnia 1870.

(2271) **E d y k t.** (3)

Nr. 2267. Ces. król. sąd powiatowy w Bełzie podaje niniejszem do wiadomości, że uchwałą c. k. sądu krajowego we Lwowie z dnia 7go maja 1870 L. 16407 Marcin Kasyan, gospodarz gruntowy w Chochłowie Nr. d. 76 za marnotrawcę uznany, i temuż Michał Mazurek, rolnik w Hulczu, za kuratora nadany został.

C. k. sąd powiatowy.

Bełz, dnia 30. lipca 1870.

(2280) **E d y k t.** (1)

Nr. 39459. Ces. król. sąd krajowy wzywa posiadaczy następujących obligacyi indemnizacyjnych na imię Franciszka Ślamy, c. k. akcesisty pocztowego opiewających, jako kaucya służbowa winkulowanych, jako to: Nr. 5709 lit. A. z 1. listopada 1853 z procentem po 5% na 200 złr. m. k. i Nr. 7131 lit. A. z 1go listopada 1853 z procentem po 5% na 50 złr. m. k. wedle podania zgubionych, aby takowe sądowi w przeciągu 1 roku, 6 tygodni i 3 dni przedłożyli, gdyż inaczej po upływie bezskutecznym tego terminu amortyzowane zostaną.

Z c. k. sądu krajowego.

Lwów, dnia 10. września 1870.

(2281) **E d y k t.** (1)

Nr. 1963. Ces. król. sąd powiatowy w Bukowsku p. Karolowi Mołodeckiemu niniejszem wiadomo czyni, że przeciw niemu p. Teofil Paszkowski pozew o zapłacenie kwoty 200 złr. w. a. w tutejszym sądzie wniósł, w skutek czego do rozprawy termin na dzień 24go października 1870 o godzinie 10tej rano wyznaczonym został.

Ponieważ miejsce pobytu p. Karola Mołodeckiego temu sądowi wiadomem nie jest, przeto ustanawia się dla niego jako kuratora p. Adolfa Wełdycza, wzywając zarazem pozwanego, aby na powyższym terminie albo sam stanął, albo innego pełnomocnika sobie obrał.

Z c. k. sądu powiatowego.

Bukowsko, 15. września 1870.

(2283) **E d y k t.** (1)

Nr. 3307. Ces. król. sąd powiatowy w Sokalu ogłasza, iż przed kilkunastu laty zmarł w Tartakowie Jankiel, Samuel 2ga im. Rubin bez ostatniej woli rozporządzenia.

Ponieważ miejsce pobytu Ryfki z Kaftanów Jukiel powołanej do spadkobierstwa nie jest wiadomem, przeto wzywa się tęże, ażeby w przeciągu roku oświadczenie swe do spadku tego do sądu wniosła, gdyż w przeciwnym razie rozprawa spadkowa ze zgłaszającymi się spadkobiercami i z ustanowionym dla Ryfki Jukiel w osobie Jankla Kaftana kuratorem przeprowadzoną będzie.

Z c. k. sądu powiatowego.

Sokal, dnia 24. sierpnia 1870.

(2282) **E d y k t.** (1)

Nr. 1428. Ces. król. sąd powiatowy w Tarnobrzegu zawiadamia niniejszem z miejsca i życia niewiadomych spadkobierców zmarłego w roku 1869 w Dzikowie Samuela Mardera, właściciela realności, że Lipa Marder wniósł przeciw nieobjętej masie tegoż Samuela Mardera pozew na dniu 10. maja 1870 l. 1428 o zapłacenie sumy 1000 złr. w. a., i że do ustnej rozprawy wyznaczono termin w tutejszym sądzie na dzień 10go listopada 1870 o 9tej godzinie przed południem.

Gdy spadkobiercy Samuela Mardera z miejsca pobytu i życia nie są sądowi wiadomi, przeto c. k. sąd ustanawia w celu zastępowania pozwanej masy spadkowej na koszt i niebezpieczeństwo tejże kuratora w osobie Eliasza Mardera z Tarnobrzega, z którym spór ten według postępowania sądowego w Galicyi obowiązującego będzie przeprowadzony.

Zaleca się zatem niniejszym edyktem z miejsca i życia niewiadomym spadkobiercom pomienionej masy, aby w wyż oznaczonym czasie albo sami w sądzie się stawili, lub też potrzebne dokumenta ustanowionemu kuratorowi udzielili, lub wreszcie innego zastępcę obrali i o tem sądowi donieśli, w ogóle zaś, aby wszelkich możebnych do obrony środków prawnych użyli, w przeciwnym bowiem razie wynikłe z zaniedbania skutki sami sobie przypiszą.

— Tarnobrzeg, dnia 29. sierpnia 1870.

(2293) **Kundmachung.** (1)

Nro. 735. Eine Bezirksgerichtsdienerstelle ist bei dem Bezirksgerichte Radautz in der Bukowina mit dem Gehalte jährlicher 300 fl., eventuell 250 fl. öst. W. zu besetzen. Die für diese Stelle gemäß der kais. Verordnung vom 19. December 1853 Nr. 266 R. G. B. geeigneten Bewerber aus dem Stande der dienenden oder gedienten Militärs haben ihre Gesuche binnen 4 Wochen an dieses k. k. Landesgerichts-Präsidium einzubringen.

Vom k. k. Landesgerichts-Präsidium.

Czernowitz, 26. September 1870.

(2284) **Obwięszczenie.** (1)

Nr. 2446-Kar. Dnia 13go b. m. około godziny 5tej po południu wyłowiono z Wisły pod Niepołomicami zwłoki dwuletniego dziécięcia płci żeńskiej, które mniej więcej 4 — 5 tygodni we wodzie znajdować się mogło. Ubrane było w biały czépeczek stary, roboty szydełkowej z pąsowemi obwódkami, po lewej stronie są dwie dziury, jedna duża, druga mniejsza, pod bródką zawiązany był białą tasiemką, następnie w szafirowe sukienkę perkalową w tyle na dwa guziki rozprutą i z metalową obwódką zapinaną, w tyle tuż pod szyjką nie do stanika, lecz w karczek wszytą, cal rozdartą i zeszytą w samym niemal środku była na 1 lecz potargane, a kolor takowego jest spełzły lilla w drobny desenik, nareszcie w koszulkę płócienną dość grubą, także w tyle otwartą, a na karku strzępkiem kolorowym szaro-czerwonym związaną, koszula jest również potargana, a całe to ubranie było w pasie okrowkiem czarnym z brzegiem niebieskim przepasane.

Ponieważ dziécię to wedle orzeczenia lekarzy w sposób gwałtowny w skutek roztrzaskania czaszki jeszcze za życia umarło, przeto podaje się niniejszy wypadek do publicznej wiadomości z wezwaniem, aby każden, komukolwiekby bliższe szczegóły takowego lub sprawca był wiadomym, o tem do podpisanego sądu pod własną odpowiedzialnością doniósł.

C. k. sąd śledczy.

Wieliczka, dnia 16. września 1870.

(2287) **E d y k t.** (1)

Nr. 6105. Ces. król. sąd obwodowy w Przemyślu uwiadamia niewiadomego z pobytu Maurycego Kęzminowicza, że jego przyrodnia siostra Kamila, Wiktorya 2ga im. Kęzminowicz w Ozomli dnia 17go lutego 1867 bez rozporządzenia ostatniej woli umarła, po której jemu część spadkowa przypadła. Wzywa się zatem nieobecnego Maurycego Kęzminowicza, aby w przeciągu jednego roku od dnia dzisiejszego do c. k. sądu obwodowego w Przemyślu się zgłosił i swoje oświadczenie do spadku tego podał, inaczej spadek ten z oświadczonymi spadkobiercami i kuratorem dla niego w osobie p. adwokata Dr. Regera postanowionym urządzony zostanie.

Przemyśl, 31. sierpnia 1870.

(2288) **E d y k t.** (1)

Nr. 9424. Ces. król. sąd obwodowy w Samborze zawiadamia niniejszem nieobecnego i z miejsca pobytu niewiadomego Chaima Künstler, że przeciw niemu pod dniem 17. września 1870 Nr. 9424 Oziasz Hennenfeld do sądu tutejszego prośbę o wydanie nakazu płatniczego sumy wekslowej 200 złr. w. a. z p. n. z wekslu dto. Kałusz dnia 2. listopada 1869 na 200 złr. w. a. wystawionego pochodzącej wniósł, i że w skutek tego dla niego p. adwokata Dr. Witza z zastępstwem p. adwokata Dr. Kohna kuratorem zamianowano i temuż nakaz zapłacenia doręczono. Rzeczą zatem nieobecnego jest zamianowanemu kuratorowi stosowną informacyę udzielić, lub też gdyby sobie innego zastępcę obrał, osobę tegoż bezzwłocznie sądowi donieść.

Sambor, dnia 20. września 1870.

(2290) **E d y k t.** (1)

Nr. 4518. Ces. król. sąd obwodowy w Rzeszowie zawiadamia niniejszym edyktem p. Wilhelma Hessa i p. Teklę Hessową, że przeciw nim zbiorowa kasa sierocińska c. k. miejsko-delegowanego sądu powiatowego w Rzeszowie dnia 22go sierpnia 1870 do l. 4518 wniosła prośbę o zamianę intabulacyi sumy 940 złr. w. a. w stanie biernym realności w Rzeszowie pod L. k. 227 i połowy ogrodu tamże pod L. k. 238 w intabulacyę egzekucyjną, tudzież o dozwolenie egzekucyjnego oszacowania tych realności, której to prośbie uchwałą z dnia 2. września 1870 L. 4518 zadosyć uczyniono, a kuratorem dla nieobecnych egzekutów p. adwokata Dr. Rybickiego z substytucyą p. adwokata Dra. Kostheima zamianowano.

Rzeszów, dnia 2. września 1870.

(2268) **Kundmachung.** (2)

Nr. 41174. Zur Wiederbesetzung der Tabakgroßtrafik in Zborów (Bezirkshauptmannschaft Złoczów und Finanz-Bezirk Brody) wird die Concurrenz mittelst Ueberreichung schriftlicher Offerten ausgeschrieben.

Diese Offerten sind unter Anschluß des Vadiums von 75 fl. österr. Währ., dann des Großjährigkeits- Sitten- und Vermögens-Zeugnisses bis längstens 9ten October 1870 zwölf Uhr Mittags bei der k. k. Finanz-Bezirks-Direction in Brody zu überreichen.

Der Verkehr dieser Trafik betrug im Jahre 1869:

in Tabak	15754 fl.
und in Stempelmarken	1522 „

österr. Währ.

Die weiteren Licitationsbedingnisse, und der Erträgniß-Ausweis können bei der k. k. Finanz-Bezirks-Direction in Brody eingesehen werden.

Von der k. k. Finanz-Landes-Direction.

Lemberg, am 17. September 1870.

Obwieszczenie.

L. 41174. Względem obsadzenia głównej trafiki tytoniu w Zborowie (w Złoczowskim powiecie i w obwodzie skarbowym Brodzkim) rozpisuje się konkurencya przez pisemne oferty.

Te oferty, zaopatrzone kwotą 75 zł. w. a. jako wadyum, tudzież w poświadczenie pełnoletności, moralności i stosunków majątkowych mają być podane włącznie do 9. października 1870, godziny dwunastej w południe do c. k. dyrekcyi dochodów skarbowych w Brodach.

Obrót tej trafiki wynosił w roku 1869, mianowicie:

w tytuniach	15754 zł.
w markach stemplowych	1522 „

wal. austr.

Bliższe warunki licytacyjne jakoteż wykaz dochodów przejrzane być mogą w dyrekcyi obwodowej dochodów skarbowych w Brodach.

Z c. k. krajowej dyrekcyi skarbu.

Lwów, dnia 17. września 1870.

(2264) **Ogłoszenie konkursu.** (2)

Nr. 12050. Z początkiem roku szkolnego 1870/71 rozdane będą stypendya z zapisu ś. p. Jana Żurakowskiego dla ubogiej uczącej się młodzieży przeznaczone, a mianowicie stypendya po 262 złr. 50 kr. i po 210 złr., a ewentualnie po 157 złr. 50 kr. w. a.

Stypendya po 262 złr. 50 kr. w. a. przeznaczone są dla synów dawnej szlachty polskiej z pierwszeństwem dla potomków familii fundatora ś. p. Jana Żurakowskiego i familii zięcia jego W. Juliana Starzyńskiego, zaś stypendya po 210 złr. nadane być mogą również uczniom do szlachty polskiej nienależącym.

Ubiegający się o te stypendya mają wnieść podania swoje za pośrednictwem przełożonej Dyrekcyi szkolnej do Wydziału krajowego, a to najdalej do dnia 31. października 1870 i złożyć dowody, iż:

1) Pochodzą od ojca narodowości polskiej;

2) są w kraju urodzeni;

3) obrządku rzymsko-katolickiego;

4) że uczęszczają jako uczniowie publiczni do szkół lub zakładów naukowych w kraju istniejących, a mianowicie: do gimnazyum, na wszechnicę, do szkół realnych, technicznych lub agronomicznych, do zakładów sztuk pięknych itp.;

5) że się odznaczają postępem w naukach, tudzież pilnością i obyczajnością, i że

6) wsparcia rzeczywiście potrzebują.

Uczniowie szkół początkowych obecnie normalnemi zwanych, tudzież słuchacze św. teologii, wyłączeni są od poboru tych stypendyów.

Ubiegający się o stypendya powyższe z tytułu przynależności swojej do szlachty staropolskiej, lub też do wyżej przytoczonych familii, dla których pierwszeństwo jest zastrzeżone, winni tę własność swoją wiarogodnie udowodnić.

Prawo rozdawnictwa powyższych stypendyów służy Jego Excelencyi Agenorowi hr. Gołuchowskiemu, który również umocowany jest:

a) uwolnić ucznia od obowiązku uczęszczania do szkół publicznych lub zakładów naukowych w kraju istniejących, jeżeliby szkoła lub zakład w zawodzie, któremu się uczeń oddaje, w kraju wcale nie istniały;

b) użyć stypendyum na zasiłek nadzwyczajnie uzdolnionych młodzieńców celem wysłania ich po ukończeniu nauk w kraju, za granicę do dalszego kształcenia się, który to zasiłek jednak nie na dłużej, jak tylko na dwa lata udzielony być może.

Z Rady Wydziału krajowego królestwa Galicyi i Lodomeryi wraz z W. Ks. Krakowskiem.

We Lwowie dnia 18. września 1870.

(2238) **Obwieszczenie** (3)

c. k. krajowej Dyrekcyi skarbu dla królestwa Galicyi z Wielkiem Księstwem Krakowskiem.

L. 40639. W celu zabezpieczenia przewozu materyałów sprzedaży tytunin, do ustanowionych magazynów sprzedaży tytuniu w królestwie Galicyi i Wielkiem księstwie Krakowskim na rok 1871 odbędzie się publiczna licytacya pisemna w c. k. krajowej Dyrekcyi skarbu we Lwowie na dniu 13. października 1870 i aż do 2giej godziny po południu.

Stacye, z których i dokąd przewóz nastąpić ma, prawdopodobna ilość wagi materyału i naczynia, odległość drogi, złożyć mające się poręczne, jakoteż inne warunki licytacyi i kontraktu, mogą być przejrzane w c. k. krajowych dyrekcyach skarbu we Lwowie, Wiedniu, Pradze i Bernie, w c. k. dyrekcyi skarbu w Czerniowcach, we wszystkich tutejszo-krajowych powiatowych dyrekcyach skarbu i magazynach sprzedaży tytuniu.

C. k. krajowa dyrekcya skarbu.

Lwów, dnia 12. września 1870.

Kundmachung

der k. k. Finanz-Landes-Direction für das Königreich Galizien sammt dem Großherzogthume Krakau.

Nr. 40639. Zur Sicherstellung der Verfrachtung der Tabak-Verschleißgüter zu dem im Königreiche Galizien und dem Großherzogthume Krakau aufgestellten Tabak-Verschleißmagazinen für das Jahr 1871 wird die Offerten-Verhandlung bei der k. k. Finanz-Landes-Direction in Lemberg mit dem Termine bis 13. October 1870, zwei Uhr Nachmittags eröffnet.

Die Stationen aus und zu welchen die Verfrachtung zu geschehen hat, die beiläufige Gewichtsmenge des Materials und Geschieres, die Wegesstrecke und das zu leistende Angeld, so wie die sonstigen Licitations- und Vertrags-Bedingungen können bei der k. k. Finanz-Landes-Direction in Lemberg, Wien, Prag und Brünn bei der k. k. Finanz-Direction in Czernowitz, bei sämmtlichen hierländigen Finanz-Bezirks-Directionen und Tabak-Verschleißmagazinen eigesehen werden.

Von der k. k. Finanz-Landes-Direction.

Lemberg, am 12. September 1870.

(2257) **Ogłoszenie.** (1)

Nr. 45. Wydział Złoczowskiej Izby adwokatów oznajmia niniejszem, że p. Marek Markstein został wpisany w listę adwokatów Izby Złoczowskiej z siedzibą w Zborowie.

Z Wydziału Izby adwokatów.

Złoczów, dnia 13. września 1870.

(2276) **Edykt.** (2)

Nr. 2619. Ces. król. sąd powiatowy w Rawie podaje do wiadomości, iż w celu sprzedaży w drodze egzekucyi realności tutaj w Rawie pod L. 396 położonej, do dłużnika Borucha Tisch należącej, na 990 złr. w. a. oszaczowanej, odbędzie się w tutejszym sądzie w dniach 31. października, 28. listopada i 19. grudnia b. r. licytacya pod warunkami, które tutaj przeglądnąć można, a które podczas licytacyi także odczytane zostaną.

Z c. k. sądu powiatowego.

Rawa, dnia 12. września 1870.

(2272) **Edykt.** (2)

Nr. 2854. Ces. król. sąd powiatowy w Birczy podaje niniejszem do powszechnej wiadomości, że małżonkowie Jan i Pazia Jakimcy, rodzice z życia i miejsca pobytu niewiadomego Dmytra Jakimca pod dniem 10. sierpnia 1870 L. 2854 prośbę tu do sądu o uznanie tegoż ich syna za zmarłego, a to w celu zaprowadzenia rozprawy spadkowej po nim wnieśli.

Wzywa się zatem tegoż Dmytra Jakimca, który jako kapral c. k. 2go pułku ułanów księcia Schwarzenberga w bitwie pod Chlum na dniu 3. lipca 1866 r. gdzieś zaginął, i od tego czasu żadnej wieści o nim nie ma, aby w przeciągu jednego roku w tutejszym sądzie zgłosił się, lub o tem, że żyje, tutejszemu sądowi albo ustanowionemu dla niego kuratorowi Hrycowi Popiel tem pewniej doniósł, ile że w razie przeciwnym po upływie tego terminu do uznania go za umarłego przystąpi się.

C. k. sąd powiatowy.

Bircza, dnia 19. września 1870.

(2266) **Edykt.** (2)

Nr. 1783. Ces. król. sąd powiatowy w Tarnobrzegu podaje do powszechnej wiadomości, iż celem zaspokojenia należytości p. Ignacego Brudzyńskiego w ilości 1250 złr. w. a. wraz z procentami zwłoki po 6% od dnia 8go sierpnia 1868 bieżącemi, już przyznanemi kosztami egzekucyjnemi w kwotach 12 złr. 42 kr. w. a., 6 złr. 32 kr. i 7 złr. 23 kr. w. a., i obecnie w ilości 4 złr. 2 kr. w. a. przyznającemi się, odbędzie się w budynku sądowym w Tarnobrzegu publiczna przymusowa sprzedaż realności pod Nr. k. 103 położona, do Simche, Majera 2ga im. Schlüssel należących, w dwóch terminach, a mianowicie: w dniu 19. października i 23. listopada 1870, każdą razą o 9tej godzinie przed południem pod następującemi warunkami:

1. Realność na sprzedaż wystawiona składa się z placu i domu murowanego pod Nr. k. 103 w Tarnobrzegu położonego.

2. Za cenę wywołania ustanawia się kwotę szacunkową 1000 złr., na których terminach realność ta tylko za tę cenę szacunkową, lub powyżej za gotową zapłatę sprzedaną będzie, tak jak ją obecnie Simche Majer Schlüssel posiada, bez żadnej ewikcyi.

3. Każdy chęć kupienia mający obowiązany będzie do rąk komisyi licytacyjnej złożyć tytułem wadyum kwotę 100 złr. w gotówce lub w papierach publicznych, tudzież uznanych instytutów kredytowych podług ostatniego kursu w urzędowej Gazecie Lwowskiej notowanego obliczyć się mających, które to wadyum najwięcej ofiarującemu w cenę kupna wliczonem, innym zaś licytantom po ukończeniu licytacyi zwróconem będzie.

4. Gdyby pomieniona realność przy powyżej wyznaczonych terminach nawet za cenę szacunkową nie mogła być sprzedaną, natenczas do ułożenia ułatwiających warunków licytacyjnych wyznacza się termin w tutejszym sądzie na dzień 15go grudnia 1870 o 9tej godzinie przed południem, przy którym wierzyciele tabularni tem pewniej mają stanąć, ile że nie stawający będą uważani za przystępujących do większości głosów stawających.

Reszte warunków licytacyjnych, jak również dotyczący wyciąg z księgi gruntowej i akt oszacowania przejrzeć można w registraturze sądowej.

O czem się uwiadamia obie strony, jak również wierzyciela hipotecznego Jana hr. Tarnowskiego do rąk własnych, zaś wszystkich tych wierzycieli, którzyby po dniu 6. września 1869 uzyskali jakie prawo hipoteczne na rzeczonej realności, lub którymby niniejsza rezolucya albo weale nie, albo w nienależytym czasie nie mogła być doręczoną, do rąk kuratora Wojciecha Jordana z Tarnobrzega i w drodze edyktu.

Tarnobrzeg, dnia 25. sierpnia 1870.

(2273) **Ogłoszenie licytacyi.** (2)

Nr. 11614. W dobrach Kulparków należących do funkuszu budującego się domu obłąkanych jest do wydzierżawienia propinacya na lat trzy od 1. stycznia 1871 do końca grudnia 1873 r.

Do dzierżawy należy karczma z piwnicą murowaną, budka do wyszynku koło placu budowy stojąca i 950 sążni kwad. gruntu ornego.

Najniższy czynsz roczny ustanawia się na 300 złr. w. a.

Licytacya odbędzie się w drodze pisemnych ofert, które składane być mają razem z wadyum 50 złr. wynoszącem w Wydziale krajowym do dnia 2go listopada r. b., w którym o godzinie 12tej nastąpi otwarcie ofert.

Warunki dzierżawy przejrzeć można w biurze V. Wydziału krajowego codziennie między 11tą i 1sza.

Z Rady Wydziału krajowego Królestwa Galicyi i Lodomeryi z W. Ks. Krakowskiem.

We Lwowie dnia 14. września 1870 r.

(2248) **Edykt.** (3)

L. 11353. C. k. sąd obwodwy w Stanisławowie niniejszem wiadomo czyni, z miejsca pobytu niewiadomym pp. Antoniemu, Erazmowi, Zygmuntowi i Ottonowi Komarom, tudzież Paulinie z Rudnickich Komarowej, lub w razie ich śmierci tychże spadkobiercom, iż przeciw nim i p. Wittowi Komarowi na dniu 9. września 1870 l. 11353 pp. Tytus Kościszewski, Seweryn Boggin i Franciszek Kościszewszki wnieśli w sądzie tutejszym pozew o wyekstabulowanie z dóbr Bełełuja ut dom. 85. p. 364. n. 21. on. Dom. 85 pag. 381. n. 7. haer. i Dom. 221. pag. 98. n. 59. on. intabulowanej ewikcyi, przez sukcesorów Józefa Benedykta Komara działem z dnia 10. maja 1822 zapisanej, na który do ustnej rozprawy uchwała z dnia 12. września 1870 l. 11353 termin na 15. listopada 1870 wyznaczono.

Gdy miejsce pobytu tych pozwanych nie jest wiadome, przeto tenże sąd ustanowił dla nich kuratorem p. adwokata Dra. Dwernickiego z substytucyą p. adwokata Dra. Maramorosza.

Wzywa się przeto tych zapozwanych, aby wcześnie przed terminem albo temuż ustanowionemu ich zastępcy potrzebne do obrony informacyę udzielili, albo sobie innego zastępcy obrali i sądowi go oznajmili, inaczej bowiem złe skutki jakie dla nich wyniknąć mogłyby, samym sobie przypisać będą musieli.

Stanisławów, dnia 12. września 1870.

(2262) **Edict.** (3)

Nro. 2065. Vom k. k. Bezirksgerichte zu Budzanów wird hiemit kundgemacht, daß in Folge Ersuchschreibens des k. k. Bezirksgerichtes zu Buczacz vom 19. Jänner 1870 Zl. 169 zur Einbringung des durch Hersch Juda Bauer wider Iwan Kumenko ersiegten Betrages von 17 fl. sammt 4% vom 12. November 1866, der Kosten 3 fl. 44 kr., 3 fl., 1 fl. 54 kr. und 23 fl. die executive Veräußerung der dem Iwan Kumenko gehörigen, zu Medwedowce sub CNro. 62 gelegenen, keinen Tabularkörper bildenden Realität hiergerichts in zwei Terminen, und zwar: am 6. October und 4. November 1870, jedesmal um 10 Uhr Früh vorgenommen werden wird.

Die besagte Realität wird an diesen beiden Terminen nur über oder um den Schätzungswerth veräußert, sollte aber dieß nicht geschehen, so wird zur Festsetzung der erleichternden Bedingungen der Termin auf den 4. November 1870 um 4 Uhr Nachmittags bestimmt, wo sodann zur Vornahme dieser öffentlichen Veräußerung ein neuer Termin ausgeschrieben werden wird.

Zum Ausrufspreise wird der Schätzungswerth von 91 fl. angenommen. — Die übrigen Bedingungen und der Schätzungsact können in der hiergerichtlichen Registratur eingesehen werden.

K. k. Bezirksgericht.

Budzanów, 29. August 1870.

(2258) **Obwieszczenie.** (3)

Nr. 14222. W skutek upoważnienia wysokiego ces. król. ministeryum handlu zaprowadzoną zostanie z dniem 1go października 1870 między Kalwaryą a Wadowicami jazda posłańcza w połączeniu z dzienną kariolką między Wadowicami i Oświęcimem, przezco otrzyma Kalwarya drugie połączenie pocztowe. Te jazdy posłańcze, któremi listy zwykłe i pieniężne do nieograniczonej wartości i posyłki do wagi 25 ℔ przewożone będą, mają w następującym porządku kursować:

Z Kalwaryi	dziennie	o godz.	9tej rano.
W Wadowicach	„	„	10tej min. 30 rano.
Z Wadowic	„	„	3ciej „ 30 popł.
W Kalwaryi	„	„	5tej wieczór.

Co się do powszechnej wiadomości podaje.

Z c. k. Dyrekcyi poczt.

Lwów, 13. września 1870.

Kundmachung.

Nro. 14222. Zu Folge Ermächtigung des hohen Handelsministeriums wird vom 1. October 1870 an zwischen Kalwaria und Wadowice eine Botenfahrpost im Anschluße an die täglichen Cariolposten zwischen Wadowice und Oświęcim eingerichtet und hiedurch eine zweite tägliche Postverbindung für den Ort Kalwaria hergestellt.

Botenfahrten, mit welchen Correspondenzen, Geldsendungen ohne Beschränkung des Werthes und Frachtstücke bis zum Einzelngewichte von 25 ℔ befördert werden, haben in nachstehender Weise zu verkehren:

Von Kalwaria	täglich um	9	Uhr	Vormittags,
In Wadowice	„ „	10	„	30 M. Vorm.
Von Wadowice	„ „	3	„	30 M. Nachm.
In Kalwaria	„ „	5	„	Abends.

Was hiemit zur allgemeinen Kenntniß gebracht wird.

K. k. galiz. Post-Direction.

Lemberg, 13. September 1870.

(2249) **Edykt.** (3)

Nr. 1870. Ces. król. sąd powiatowy w Nowemsiole wzywa z życia i miejsca pobytu niewiadomych Domicelę Solakowską i Jana Macielińskiego, dla których kuratorem p. Teofil Janowicz ustanowiony, aby się w przeciągu roku do spadku po ś. p. ks. Michale Macielińskim w Tokach dnia 10. kwietnia 1867 z pozostawieniem pisemnego kodycylu zmarłego pod następstwami prawnemi zgłosili.

C. k. sąd powiatowy.

Nowesioło, dnia 15. sierpnia 1870.

Doniesienia prywatne.

Ogłoszenie licytacyi.

Filia

c. k. uprzywil.

Banku dla obrotu ogólnego we Lwowie

*podaje do ogólnej wiadomości, iż zapadłe z dniem **31. sierpnia 1870** zastawy, mianowicie:*

kosztowności i towary

w dniach 6. i 7. października 1870 r.

w lokalu jej **Nr. 357 miasto** (Kastrum plac) przez publiczną licytacyę najwięcej dającemu za gotowiznę sprzedane będą.

Wzywa się zarazem posiadaczy kwitów zastawniczych przez filię powyższą wydanych, do podniesienia możliwych nadwyżek, któreby się z powyższej licytacyi, oraz tych, któreby się ze sprzedaży **papierów publicznych w październiku r. 1870** uskutecznionych okazać miały, najpóźniej **do końca listopada r. 1873.**

Nadwyżki do tego terminu niepodniesione przepadają według §. 21 statutów na rzecz funduszu Towarzystwa. (2267—3)

Ostrzeżenie.

Ponieważ dekretem c. k. sądu powiatowego miejsko-delegowanego dla miasta i przedmieść Lwowa Sekc. I. z d. 31. maja 1870 l. 11196 nad pens. c. k. porucznikiem Tytusem Niedźwieckim z powodu obłąkania orzeczoną została kuratela, przeto długów jego nieprzyjmuje i płacić nie będzie

Rodzina.

(2270—2)

Z c. k. galic. drukarni rządowej.